

[Statsministeren]

har givet indgrebet, mener jeg, at vi har fundet en rimelig og forsvarlig løsning.

Regeringen har ved forslagernes udarbejdelse forudsat en moderat international økonomisk vækst i den kommende tid på linje med den udvikling, der har fundet sted i de seneste år.

Regeringen har endvidere forudsat, at der i de kommende år vil være stort set uændret bytteforhold og stort set uændrede vilkår for finansieringen af betalingsbalancens løbende underskud.

Olieprisstigningerne vil medføre en vis afsvækkelse af den hidtil påregnede produktionsfremgang inden for OECD-landene og vil også betyde en begrænset svækkelse af bytteforholdet i vor samhandel med udlandet i forhold til det hidtil forventede.

På baggrund af de internationale økonomiske forhold og på baggrund af det udviklingsforløb for lønninger og sociale ydelser, der fremgår af forslagene, er det forudsat, at der i hvert af de to overenskomstår vil blive udløst tre dyrtidsportioner.

Det er af stor betydning for de kommende års økonomiske udvikling, at den forudsatte pris- og lønudvikling holdes. Regeringen forventer aktiv medvirken fra parterne på arbejdsmarkedet og fra erhvervslivets organisationer til en økonomisk politik, der sigter på, at disse forudsætninger kan fastholdes. Det må erkendes, at der ikke er noget stort spilrum for ugunstige påvirkninger af vor økonomi, hverken udefra eller indefra. Regeringen vil derfor følge udviklingen meget nøje med henblik på at tage skridt til styrkelse af den økonomiske politik, hvis det måtte blive nødvendigt.

Det er imidlertid regeringens håb, at den lovgivning, vi nu har lagt frem, vil kunne danne grundlag for en større stabilitet i de kommende år. Da den nuværende regering blev dannet, lagde vi afgørende vægt på, at den kunne skabe grundlag for en større stabilitet, både økonomisk og politisk. Det er min vurdering, at vi så rigtigt.

Det første bidrag til den økonomiske stabilitet blev lagt med den finanspolitiske stramning og den prislov, der blev gennemført i månederne lige efter regeringsdannelsen.

Denne lovgivning bliver nu fulgt op af de foreliggende lovforslag. Det er to meget alvorlige og vanskelige opgaver, regeringen

herved har taget initiativet til at løse, og det er efter vor opfattelse en understregning af, at regeringen er i stand til at forme de nødvendige løsninger, og det er den første forudsætning for politisk stabilitet.

Det er regeringens håb, at folketingets partier vil bidrage til, at denne stabilitet kan udnyttes, så den bliver en god baggrund for økonomisk stabilitet og fremgang.

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Arbejdsministeren (Auken):**

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v.

(Lovforslag nr. L 196).

Lovforslaget tager sigte på at undgå den truende storkonflikt på arbejdsmarkedet gennem en forlængelse af samtlige kollektive overenskomster og aftaler m. v. for en 2-årig periode.

Baggrunden for forslaget er, at forligsmanden den 13. marts 1979 opgav mægling i forhandlingerne i statens forligsinstitution om fornyelse af de pr. 1. marts 1979 udløbne kollektive overenskomster, og at det på baggrund af det hidtidige forløb af forhandlingerne ikke kan forventes, at parterne i løbet af den periode på 14 dage, hvormed konflikterne er udsat af forligsmandskollegiet, vil kunne nå til enighed om fornyelse af de pågældende overenskomster. De varslede arbejdsstandsninger truer herefter med at træde i kraft den 30. marts 1979.

På baggrund af landets vanskelige økonomiske situation foreslås en samlet løsning for hele arbejdsmarkedet, idet regeringen i denne forbindelse lægger afgørende vægt på, at der ændres mindst muligt i det gældende overenskomstersystem. Bl. a. finder regeringen det vigtigt, at der ikke gribes ind på områder, hvor parterne allerede er blevet enige, f. eks. om de specielle krav.

Regeringens lovforslag går ud på en forlængelse af de kollektive overenskomster og aftaler, der udløber før 1. april 1980, med de ændringer,

at garantibetalingen forhøjes pr. 1. marts 1979 med 1,20 kr. til 32,60 kr.,

at de to indtil efteråret 1979 suspenderede dyrtidsportioner bortfalder,

at der inden for andre overenskomstråder end LO-DA-området i det første overens-

[Arbejdsministeren]

komstår bliver mulighed for at aftale ændringer inden for en beløbsramme af ½ pct. af lønsummen, svarende til, at ændringer, der allerede er aftalt inden for LO-DA-området, navnlig om de specielle krav, respekteres,

at der inden for det andet overenskomstår yderligere kan aftales forbedringer navnlig for de lavtlønnede til opretning af uligheder inden for en ramme af 225 mill. kr. for LO-DA-området og ¼ pct. af lønsummen på det øvrige arbejdsmarked,

at der for den offentlige sektor fastsættes en samlet ramme på 1¼ pct., inden for hvilken der kan gennemføres ændringer i forhold til den øvrige del af arbejdsmarkedet, og

at taktreguleringsordningerne forbedres.

Da regeringen anser det for vigtigt, at spørgsmål i forbindelse med fordeling af de i lovforslaget angivne muligheder for forbedringer af overenskomsterne afklares så hurtigt som muligt, er der foreslået ret stramme tidsfrister for behandlingen af disse spørgsmål. Såfremt arbejdsmarkedets parter under lovforslagets behandling i folketinget udtrykker betænkelighed ved disse frister, vil regeringen positivt overveje en vis lempelse af disse.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på baggrunden for lovforslaget, men herom henvise til den af statsministeren i dag afgivne redegørelse, hvoraf sammenhængen med de andre i dag fremsatte lovforslag fremgår.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets almindelige bemærkninger, skal jeg på regeringens vegne anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ferieloven. (Forlængelse af ferie m. v.).

(Lovforslag nr. L 197).

Det foreliggende forslag til lov om ændring af ferieloven går ud på en trinvis forlængelse af ferien fra 24 dage til 30 dage og en forhøjelse af den almindelige sats for feriegodtgørelse fra 10 pct. til 12½ pct.

Efter forslaget optjenes der fra 1. september 1979 ret til 2½ dags ferie i stedet for som nu 2 dages ferie for hver måneds beskæftigelse. Dette betyder, at der ved fuld beskæftigelse

se i kalenderåret 1979 optjenes ret til 26 dages ferie til brug i ferieåret 1980-81. Fra optjeningsåret 1980 vil en lønmodtager ved fuld beskæftigelse have ret til 30 dages ferie, således at ferien er forlænget med en hel uge fra og med ferieåret 1981-82.

Forslaget om ferieforlængelsen får også virkning for en lønmodtager, der ønsker at benytte sig af retten til at få suppleret antallet af feriedage op, uden at der er feriegodtgørelse eller løn knyttet hertil. Endelig får den foreslåede ferieforlængelse virkning for lærlinge.

Samtidig forhøjes ferielovens almindelige sats for feriegodtgørelse fra 1. september 1979 fra 10 pct. til 12½ pct., medens satsen for feriegodtgørelse til lønmodtagere, der i stedet for ferie med løn ønsker at få feriegodtgørelse, forhøjes fra 9½ pct. til 12 pct.

Om baggrunden for fremsættelsen af lovforslaget henviser jeg i øvrigt til den af statsministeren i dag afgivne redegørelse.

Hermed vil jeg gerne anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Auken):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af medhjælperloven. (Forlængelse af ferie).

(Lovforslag nr. L 198).

Forslaget går ud på, at der for de af medhjælperloven omfattede lønmodtagere gennemføres en forlængelse af ferien ganske svarende til den forlængelse af ferien, som er foreslået i det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af ferieloven.

Efter forslaget vil medhjælperen altså ligesom de af ferieloven omfattede lønmodtagere fra den 1. september 1979 erhverve ret til 2½ dags ferie for hver måneds beskæftigelse i stedet for som nu 2 dage. For medhjælperforhold, der måtte være indgået for ½ eller 1 år, erhverves der således ret til henholdsvis 15 og 30 dages ferie mod nu 12 og 24 dage.

Der ændres i øvrigt ikke ved den særlige feriebestemmelse i medhjælperloven, hvorefter den erhvervede ferie med løn samt ferietillæg og kostpenge skal holdes inden udløbet af det aktuelle ansættelsesforhold til forskel fra ferielovens princip, hvorefter ret til ferie med feriegodtgørelse – eller ferie med løn og ferietillæg for de månedslønnedes vedkommende – optjenes på grundlag af be-